

[Wihjelm]

ringen og ikke mindst hr. Erhard Jakobsen har jo fra starten bebudet, at den hovedsagelig vil styre gennem cirkulærer, så det er måske forklaringen. Det skal jo være lettere at være dansker og måske især at være minister.

Den borgerlige regering skulle have en chance for at vise, hvad den ville foreslå. De radikale skulle have en chance for at vise, hvad de ville være med til. Jeg tror, at det store flertal i befolkningen nu har set tilstrækkeligt. Jeg tror, at man har set, at det, regeringspartierne kan enes om, og det, de radikale trods små forbehold er parate til at støtte, er, hvad Hørup kaldte det lumpneste af alt: sammenrotning af de rige imod de fattige.

Jeg tror, at det store flertal hellere end gerne giver afkald på to ugentlige glade nyheder i de kommende måneder og år, hvis man i stedet kan få bare én glad nyhed her i dag. Jeg skal derfor anbefale vedtagelsen af SFs og VS' mistillidsdagsorden.

Glensgård (FP):

Debatten i dag er ud over at være en åbningsdebat en debat om den nye regerings finanslovsforslag.

Jeg er ved en tidligere lejlighed i dette ting blevet irettesat for at kalde finansministeren »Knud den store Gældsætter«. Det er jeg faktisk nødt til at trække i mig igen, for der er kommet en overmand. Med den finanslov, regeringen lægger op til, må vi sige, at den gældsætning, socialdemokraterne ønskede at belemre Danmark med, er overhalet med næsten 100 pct. af firkløverregeringen. 100 mia kr. skal vi belastes med i indenlandsk gældsætning i 1983. Det er ikke, fordi jeg tror, at det var manglende evner hos den tidligere finansminister, han kunne sikkert have klaret et beløb, der var større, men det havde måske været vanskeligt for ham at finde flertal for så kraftig en gældsætning af landet.

Derfor vil jeg godt sige til den nye regering, at det gælder ikke om at overhale den gamle, socialdemokratiske regerings oplæg til gældsætning af vort fædreland. Vi skal have yderligere gældsætning over for udlandet efter det oplæg, vi har fra firkløverregeringen. Fremskridtspartiet vil advare mod den politik. Fremskridtspartiet vil allerede nu sige til regeringen, at vi ikke havde lyst til at støtte socialdemokratiet i dets gældsætning, men

vi har langt mindre lyst til at støtte firkløverregeringen i dens politiske og økonomiske gældsætning.

Hr. Knud Heinesen fremsatte jo et finanslovsforslag, der ganske givet ville bygge på et underskud af størrelsesordenen 160 mia kr. Den nye regering havde ikke tid til, selv om den hævdede at være et klart alternativ, selv at fremsætte et finanslovsforslag, men måtte tage til takke med socialdemokratiets oplæg, hvilket naturligvis er beklageligt, men vi kan selvfølgelig håbe, at den nye regering så virkelig vil ændre på den socialdemokratiske finanslov. Vi har fået nogle tendenser fra den nye regering, man vil spare ca. 20 mia kr. Ulykken er bare, at hovedparten af de besparelser er på indkomstoverførsler. Der vil vi godt sige til regeringen, at I har svigtet jeres eget program. I hvert fald har et par af partierne, venstre og de konservative, svigtet deres eget program.

Vi har fuld forståelse for, at centrum-demokraterne ikke ønsker at skære i den offentlige sektor, men at tænke sig en liberal regering skrive i sin tiltrædelsestale, i sin hvidbog – jeg citerer fra firkløverregeringens program for genopretning af dansk økonomi, side 19:

»Der skal dog nævnes følgende: Selv efter gennemførelsen af de meget betydelige spareinitiativer, der er omtalt i det foregående, vil beskæftigelsen i den offentlige sektor fortsat stige.«

Hvor er det gamle lovforslag om totalt ansættelsesstop i den offentlige sektor? Er det således, at venstre og de konservative har ladet sig præge af CD i denne sammenhæng, eller er det således, at venstre og de konservative nu indser, at det er vigtigt at få den offentlige sektor til at vokse? Jeg vil da godt spørge regeringen: hvor er det, alle disse nye mennesker skal ansættes i den offentlige sektor?

Jeg citerer igen: ». . . vil beskæftigelsen i den offentlige sektor fortsat stige.«

Dengang regeringen fremkom med sit alternative oplæg, havde vi dog en vis idé om, at denne regering ville skabe en situation, hvor dansk erhvervsliv fik bedre muligheder, fik bedre konkurrenceevne, fik bedre forhold at leve under. Regeringen har også – så meget positivt skal dog siges om den – lagt op til at afskaffe en lang række af restriktionerne for dansk erhvervsliv. Hertil kan vi selv-